

S5 OBALNI

Številka 12, Letnik XI

December, 2007

GLASILO RK Piran S59HIJ in

RK Jadran S59CST

Glasilo obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni in odgovorni urednik: Vili, S56ZTT

Urednik tehničnih člankov: Gregor, S53RA

Direktorica ekspedita: Danijela, S57NKL

Tehnični urednik in prelom strani: Agar, S56RGA

Tisk: Rudi, S58RU

<http://fpp.hamradio.si/s5obalni/>

stran ureja: Anka, S57ONE

Tokrat namesto uvodnika vabilo na:

11. Tradicionalni Silvestrski SKED glasila »S5 Obalni«

Vse radioamaterke in radioamaterje vabimo, da si tudi letos krajšamo čas ob izteku leta ter si skupaj zaželimo najlepše želje za prihodnje leto 2008 na tradicionalnem Silvestrskem SKED-u.

Delovne frekvence bojo

- 145.550 MHz FM (V44 ali S22 po starem)
- 3.615 MHz LSB +/- QRM

SKED bo vodila postaja S58W z vrha Slavnika (JN65XM) s pričetkom 31. Decembra 2007 ob 18 uri po lokalnem času.

Zaključek bo predvidoma v jutranjih urah novega leta.

V imenu glasila S5 Obalni
Agar S56RGA, Vili S56ZTT

p.s.

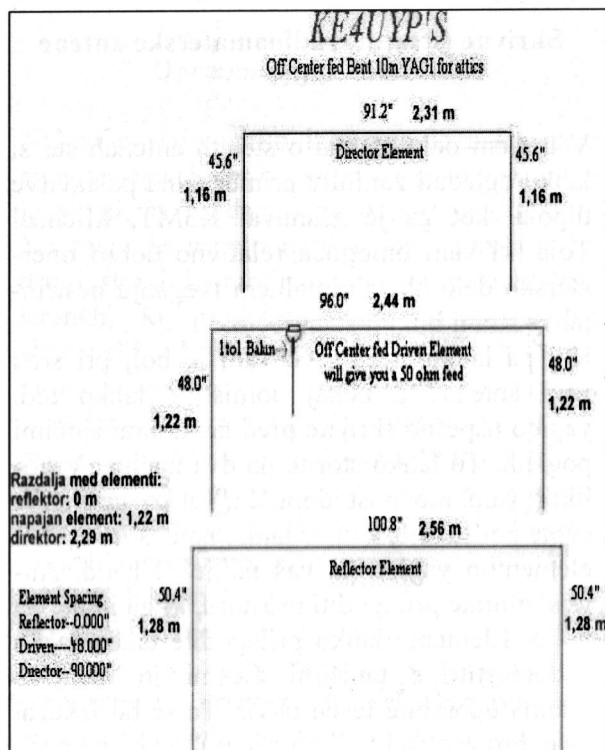
Člani ekipe močno upamo, da bo tudi letos zapadlo kaj snega, saj se nam tako nebi preveč mudilo v dolino.

Skrivne (stealth) radioamaterske antene 4.del

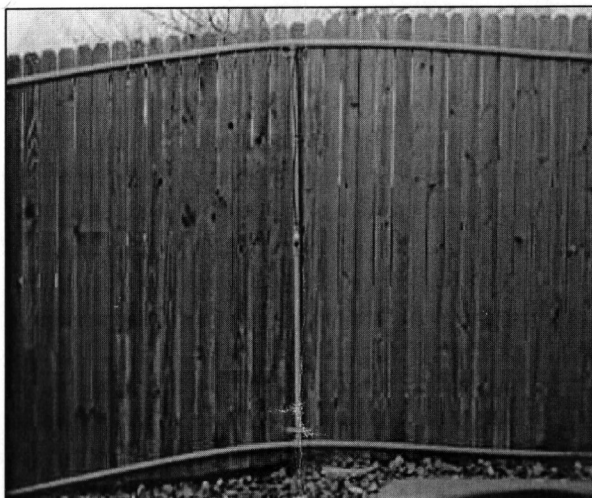
V tretjem delu članka o stealth antenah ste si lahko ogledali zanimiv primer talne postavitve dipola, kot ga je zasnoval K3MT, Michael Toia, ki vam omogoča relativno dobro operatersko delo ob minimalnem tveganju nestrinjanj s strani bližnjih stanujočih.

Kaj pa lahko storite, če vam je bolj pri srcu yagi antena? Z nekaj domišljije lahko tudi yagico uspešno skrijete pred neodobravajočimi pogledi. To lahko storite na dva načina. V kolikor vam možnost dopušča, lahko uporabite svoje podstrešje, kamor lahko namestite 2 ali 3 elementno yagico za vaš najljubši band. Anteno morate prilagoditi prostoru, ki ga imate na voljo. Elemente lahko prilagodite tako, da jih nadomestite s tanjšimi žicami in namesto booma uporabite lesen okvir. Ta se bo izkazal za dobro zamisel tudi v primeru, da imate ozek dostop do podstrešja- lesen okvir enostavno narežete na primerne dolžine in jih na podstrešju zopet sestavite, nato pa napeljete še žico. Izkušnje operaterjev, ki so si namestili podstrešne antene, kažejo, da podstrešje samo in strešniki nimajo (pre)velikega vpliva na RF in tako podstrešne antene omogočajo povsem solidno radioamatersko delo. Poleg yagic lahko na podstrešje namestite tudi dipole za različna frekvenčna območja, le-te lahko vpnete na ogrodje vašega podstrešja, če je potrebno, pa konce dipolov napeljete pod kotom. Zanimiva opcija je tudi tale načrt 3-elementne yagi antene, ki ima elemente "zalomljene" na določenih dolžinah, da jo tako lahko lažje namestite na svoje podstrešje. Avtor načrta je Lou Rummel, KE4UYP (v načrtu sem pretvorila inč v metre).

Načrt 3 el. yagi antene

V taki obliki ne zavzame dosti prostora, zalomljeni elementi pa imajo menda le zane-marljivo majhne izgube. Sredinski element se ne napaja v središču elementa, ampak izven, vendar ni točno določeno kje, saj je to odvisno od mnogih dejavnikov, na primer od višine antene od tal, koaksialnega kabla, od vseh ob- jektov in preprek v razdalji 5 metrov od antene ipd., pač odvisno od vaše podstrešne situacije morate sami prilagoditi mesto napajanja. Lahko pa uporabite tudi tale preprost način ka- muflaže 2-elementne yagi antene na prostem Če res pozorno pogledate, boste verjetno opazili, da je antena nameščena na notranjo stran vrtno ograje – domiselno, brez dvoma. ☺

Dobro skrita 2 el. yagi antena

Vsem bralcem Obalnega želim prav lepe praznike, obilo DXov, dobrih anten in razume- vajočih sosedov,

73 de Anka, S57ONE in ostala družčina

24. CIKEL SONČNE AKTIVNOSTI

Pričetek 24. cikla je bil napovedan za konec leta 2006 in naj bi se morda zavlekel do maja 2007, zadnje napovedi so: Januar 2008. Zanimiv je podatek, da je bil minimum 23. cikla julija leta 1996, takrat je bilo celih 37 dni stanje pegic $R=0$. Letos pa so bile večkrat serije z okoli 10 dni brez njih. Septembra pa jih je resno pričelo primanjkovati, kar po 20 dni jih ni bilo. Oktobra jih ni bilo celo 27 dni in do 26 novembra še 19. Torej v obdobju 87 dni jih ni bilo kar 66 dni. Diagrami nakazujejo resen pričetek 24. ciklusa nekje v začetku leta 2008.

Če koga zanimajo širši podatki o soncu,

njegovi aktivnosti z dnevnimi podatki in slikami sonca, pa še forum je zraven, predlagam, da si ogleda spletno stran kanadskega amaterja VE3GIB, ki je presenetljiva. Stran je bogato opremljena z vsakodnevnimi in sprotnimi podatki in slikami sonca, podatki o propagaciji radijskih valov na KV, 6 metrih, DX clusterjem in še in še... Zadostuje da vtipkaš: VE3GIB in imaš na razpolago vse navedeno. Za slike in podatke o soncu klikni na SOLAR CICLE 24.COM. Poskusite, ne bo vam žal!

73 de Vlado / S57KV

V prejšnji številki je skrat izpustil rezultate »organizatorjev CW«
3Z memoriala

M	Znak	PCW	VCW	MCW	PPH	VPH	MPH	QPs	-%QSO	Rezult
1.	S57RR	42	39	21	0	0	0	86	7.14%	1806
2.	S56C	33	32	21	0	0	0	76	3.03%	1596
3.	S55A	36	35	20	0	0	0	74	2.78%	1480
4.	S54G	31	28	17	0	0	0	64	9.68%	1088
5.	S58O	16	15	14	0	0	0	34	6.25%	476
6.	S52RO	11	10	14	0	0	0	28	9.09%	392
7.	S53AU	1	1	1	0	0	0	2	0.00%	2

Razgovori o radioamaterstvu z začetnikom II

Iz nizkih oblakov, ki so se dotikali vrhov dreves so rahlo pršele drobne, ledeno hladne kapljice ki so grizle v lica kot roj nadležnih mušic. Strma kamnita pot vzdolž pobočja hriba proti klubu je bila prekrita z odpadlim listjem, po katerem so se dežne kaplje zlivale v drobne potočke. Spolzka je bila in nekajkrat mi je spodrsnilo. Čeprav je bilo šele popoldne, se je mračilo in v vasici čez reko, napol skriti v megli, so se prižigale prve luči. Toplota skodelice vroče kave, ki sem jo popil v kavarnici v mestu, spodaj pod hribom, se je že porazgubila. Pričenjalo be je zebsti. Ko sem prisopihal do vrha klanca, (ne vem, če sem imel preveč ali premalo sape), sem ob zidu kluba opazil prislonjena dva kolesa, pod napuščem ob vhodu v klub pa dve postavi, ki sta se živahno pogovarjali. V prvi postavi sem prepoznal Nejca, ki je r rokah držal veliko in precej težko polivinilasto vrečko, ob njem pa je, kot sem uganil, stal njegov sošolec in taborniški kolega Boris.

»Živijo! A že dolgo čakata?«

»Niti ne. Morda kakšnih deset minut.«

Odklenil sem vrata in obrnil stikalo. Čeprav je v klubu bilo le za kakšno stopinjo topleje kot zunaj, je bledorumena svetloba žarnice vzbujala vtis domače topline. Iz žepa vetrovke sem potegnil CD ter ga izročil Nejcu:

»Tu je tisti CD z »ARRL Antenna Book«, ki sem ti ga zadnjič obljubil.«

Nejc se je veselo nasmehnil, ko je CD potem, ko je odložil vrečko na mizo, previdno shranil v torbico, obešeno okrog pasu. »Hvala! Ga doma podrobneje ogledam...«, potem me je pa, medtem, ko je iz vrečke pričel na mizo

zlagati dobrote – kolač žice, kolač RG-58 koaksialnega kabla, papirno vrečko z izolatorji ter še eno vrečko, ki je skrivala kos debelejšega pertinaksa in razne drobnarije -, nenadoma vprašal: »Mirko, a poznaš postajo TS-440?«

»Seveda poznam. Sicer nekoliko star model, ki so ga izdelovali pred 20 leti, vendar zelo kvalitetna postaja z izvrstnim sprejemnikom.«

»Koliko bi pa zadeva bila vredna?«

»Odvisno od tega, koliko je ohranjena. Solidno ohranjena tam okrog 500€, več za toliko staro rabljeno postajo ne bi dal. Za nekaj sto € več dobiš katero od novih Yaesu »igračk«...«

»Poznaš morda gospoda N_ iz Idrije?«

»Ime se mi zdi znano. Kakšen klicni znak pa ima?«

»S57**«

»No, N_ dobro poznam. On sigurno ni »matral« kaj preveč postaje in je dobro pazil nanjo. Po moje gre za dober nakup.«

»Pa imaš jutri popoldne kaj časa? N_ je rekel, da lahko postajo pred nakupom preizkusim, jaz pa ne vem, kako naj to storim...«

»Hm, dopoldne sem v službi. Kako pa kaniš potovati v Idrijo?«

»Oče je obljubil, da me potegne tja z avtomobilom, ter mi svetoval, naj te prosim za pomoč...Itak sem dopoldne v šoli, domov pridem ob 14:30. Če krenemo takoj, ko pridem domov, lahko nekaj pojemo spotoma...«

»No, pa se dobimo ob 14:30 na železniški postaji, da ne bi capljali k vam domov.«

»Dogovorjeno!« so se mu zasvetile oči. »Oče je danes že izvrtal luknjo za uvodnik kabla v okenski okvir v moji sobi ter še eno za kabel za ozemljitev postaje. Če danes izdelamo anteno, jo lahko v četrtek ali petek že postavimo.... ☺ »

»No, pa se lotimo dela!«

»Kupil sem 80m žice, upam, da bo dovolj?«

»No, pa poglejmo. Za dipol za 80m potrebuješ 41m žice, raje pol metra več kot manj, da jo pri poglaševanju lahko krajšamo...«

»Da se nam ne bi zgodilo kot tistemu mizarju, ki je rekel 'Sem desko trikrat odžagal, pa je bila še vedno prekratka!', kajne?! J«

»Točno tako! Za dipol za 40m obseg potrebujemo polovico manj žice, oziroma okrog 21 metrov, ter dobrih 10 metrov za dipol za 14 MHz.«

Na mizi sem s trakastim metrom odmeril točko meter od roba mize in jo označil s flomastrom, ter še eno točko pol metra od roba mize, ki sem jo označil s krajšo črtico. Nato je Nejc vzel kolut žice in jo, medtem, ko sem jo meril ob robu mize, počasi odvijal.

»Boris, ti pa lahko na koncih posameznih krakov privežeš izolatorje. Pri dipolu za 80m pusti na koncu prosto viseti približno pol metra žice ter kakšne četrt metra pri drugih dveh dipolih.«

»Zakaj pa morajo na koncih dipolov biti izolatorji? Žica je izolirana, vrvice, ki so predvidene kot zatege, pa tudi niso električno prevodne.«

»Na koncih dipola je med oddajo precej visoka napetost, kar nekaj tisoč voltov. Vrvica se med dežjem ali v megli navlaži in postane prevodna, pa prihaja do prebojev in iskrenja. Prej ali slej bo vrvico prežgalo in se bo utrgala. V službi, kjer sem delal kot radiotelegrafist, smo za obes žičnih anten uporabljali žico enakega preseka kot za anteno, predpisani so bili po najmanj trije porcelanski izolatorji na vsaki strani antene in te izolatorje je bilo potrebno zaradi smoga, prašnih delcev v zraku

in podobno redno čistiti.«

»S kakšnimi močmi ste pa delali?«

»Čeprav nekatere postaje v fiksni službi, kjer sem delal, uporabljajo tudi 10 kW izhodne moči, smo pri nas bili omejeni na 50W.«

»Manj kot radioamaterji?«

»Da, manj kot radioamaterji! Pa še omejeni smo bili na delo na eni sami, s kristalom kontrolirani frekvenci. Sicer pa več kot to pa nismo niti potrebovali. J«

»Pa se ti je že kdaj zgodilo, da bi se žična antena utrgala zaradi iskrenja?«

»Meni osebno ravno ne, ker vedno uporabljam izolatorje, se mi je pa pred leti, ko sem živel v tedanjem Titogradu v Črni Gori, pripetil zanimiv in po svoje zabaven dogodek. Krak inverted V dipola, izdelanega iz gole antenske žice sem z dovoljenjem sosedov privezal na figovec v njihovem vrtu. Nekega deževnega večera, ko sem malo klepetal na 80m CW, je soseda pritekla ter pričela ropotati to vratih »Mirko, ugasni tisto »čudo«, hiša bo zgorela!!!« Odprl sem vrata in jo vprašal, za kaj gre, ona pa je vsa preplašena hitela »Tista žica, ki si jo privezal na figo, bruha ogenj!«... Z levo roko sem stisnil ročico elektronca ter pogledal skozi okno. Ker je bilo precej vetrovno, so se veje drevesa zibale v vetru in vsakokrat, ko se je figov list dotaknil žice, se je sprožil lep oblok, kot pri varenju. Seveda sem vzel lestev ter tisti nagajivi figov list odlomil...«

»Zabavna zgodba!« sta se Boris in Nejc smejala. »Pa bi se res lahko kaj vžgalo?«

»Kakšen kup slame bi se zagotovo. Kadar mi je v službi zmanjkalo vžigalic, sem iztaknil anteno, k antenskem konektorju primaknil svinčnik, pritisnil taster ter cigareto prižgal na obloku, ki je nastal. Vama pa take stvari resno

odsvetujem. Neki moj znanec je na terasi poglaševal dipol in se dotaknil žice ravno, ki je pomočnik ob postaji pritisnil taster. Noht na palcu mu je kar odžgalo! Na srečo je pomočnik ob postaji slišal, kako je ta moj znanec zarjul, pa je spustil taster...«

»Ojoj!...« sta se zresnila.

Medtem sva z Nejcem že namerila vse krake dipolov, Boris pa nanje namestil izolatorje.

»Voila! Čas je, da izdelamo sredinski izolator!« 15cm x 8 cm kos nekaj milimetrov debelega pertinaksa je izgledal kar pravšen. »Kako ga boš pa pričvrstil na nosilec?«

Nejc je iz vrečke potegnil dve U objemki s sedlom. »Tele bodo kar pravšnje, sem že bil na postrežju in izmeril.«

»Izvrstno! Kar izvrtajmo luknje zanje.«

Nejc je izmeril dolžino pertinaksne ploščice, čez ožji del pravokotnika po sredini potegnil črto s flomasterjem, izmeril sredino med luknjama sedla U objemke, položil sedlo na pertinaksno ploščico ter označil, kje bo vrtal. Nato je s točkastim tolkalom označil točna mesta vrtanja, da sveder ne bi spodrsaval, Boris pa je na mizo postavil kos lesa, da ne bi s svedrom poškodovali mize ter v vrtalni strojček vstavil tanjši sveder. Strojček je zabrnul in v slabi minuti so luknje bile izvrtane. Nato je z večjim svedrom luknje razširil na ustrezno debelino ter z večjim svedrom še posnel robove.

»Odlično vama gre!« sem ju pohvalil. »Sedaj še z vsake strani izvrtajta po tri luknje, v katere bomo pričvrstili žico.« Zopet je naloga bila opravljena v nekaj minutah.

Nato sta na sredini ploščice simetrično nekaj centimetrov od sredine izvrtala še luknji za kontakte, na katere bodo vezani posamezni

kraki dipolov.

»Tudi koaksialni kabel moramo nekako pričvrstiti, da ne bo prosto bingljaj in se odtrgal...« sem rekel, iz predala mize v delavnici potegnil kos tanke bele pločevine, od nje odrezal dva 5 cm dolga in približno centimeter široka trakova, ju zvil v obliko črke U ter nataknil na koaksialni kabel. »Označi, kje moraš pločevino prevrtati, da bo dovolj tesno objemala kabel, obenem se pa ne bo zažrla vanj.« sem kabel in oba trakova pločevine pomolil Nejcu. Kmalu je bilo opravljeno tudi to ter izvrtani luknji, kjer bosta tako napravljeni objemki priviti na izolator.

Nato smo skupaj v izvrtane odprtine ob straneh ploščice privezali krake dipolov – v vrhnji dve 80m, v srednji 40 ter spodnji dve za 20m obseg, z dovolj dolgimi »repki« do vijake kontaktov, kjer bodo povezani na koaksialni kabel. Boris je s kleščami z vsake žice odstranil 5 mm izolacije ter žico lepo pocinil, nato pa nanje nataknil in pricinil še kabelske »čvečljčke« in jih, ko so se ohladili, čez zacinjena mesta ovil z izolirnim trakom.

S koaksialnega kabla je potem odstranil približno 5 cm izolacije, oplet kabla zvil v lep repek, ga pocinil in tudi nanj pricinil kabelski čvečljček, nato pa »čvečljček« pricinil še na srednjo žilo kabla ter zopet oba »repka« lično ovil z izolirnim trakom. »No, pa je dipol gotov!« sta vzkliknila, ko so kabelčki bili natakneni na vijake in matice lepo zategnjene. »Konektor bomo na kabel montirali, ko ga potegnemo v sobo!«

»No, nismo še čisto gotovi. Še balun napravimo!«

»Kakšen balun?« sta bila vidno presenečena.

»Balun je preprosta naprava za povezavo med simetričnim dipolom in asimetričnim koaksialnim kablom. Beseda izvira iz angleščine, iz okrajšave BAL(anced to) UN (balanced) in služi za električno balansiranje antene. Po opletu koaksialnega kabla teče namreč, zaradi asimetričnosti, del toka nazaj proti postaji in koaksialni kabel se pri tem obnaša kot del antene. Taka izsevana VF povzroča motnje v televizorjih, računalnikih, glasbenih stolpih, itd. Da bi preprečili VF, tako imenovane »common mode« tokove, napravimo čim bližje anteni preprosto dušilko, ki za te tokove predstavlja velik upor.«

»Kako se pa ta dušilka izdelava?«

»Kaj več boš o tem lahko prebral na CD, ki sem ti ga prinesel. Dva najbolj preprosta načina sta ali, da na koaksialni kabel natakneš večje število feritnih torusnih jeder, ali pa del koaksialnega kabla čim bližje anteni zviješ v tuljavo. Tako bomo tudi mi storili. Zadostovalo bo $10 \div 12$ navojev ...«

Ob košku za smeti v kotu sem zagledal prazno 2-litrsko plastenko od vode. »Tole bomo uporabili kot formo, kot tuljavnik.«

Na steklenico sem navil 10 navojev koaksialnega kabla, Nejc ja je z nekaj trakovi izolirnega traku navoje fiksiral, da se ne bi razsuli, ko sem steklenico potegnil iz nastale tuljave. Nato je tuljavo še dodatno fiksiral še z nekaj navoji izolirnega traku, ki jih je potegnil skozi tuljavo.

»Po potrebi lahko enako dušilko napraviš tudi ob sami radijski postaji. Kabla imaš dovolj.«

Boris je posamezne krake dipolov zvil v kolute, da se ne bi zapletali, ter anteno in koaksialni kabel zložil v vrečko.

»Sedaj me pa, fanta, pozorno poslušajta, ker

gre za najbolj kočljiv del projekta – kako anteno obesiti na drog, ki se dviga, kot si rekel, tri metre nad straho. Oba sta še mladoletna in po predpisih o varstvu pri delu ne smeta delati na višini. Že padec z dveh metrov višine zna biti usoden, kaj šele padec s strehe! Če že delaš na višini, moraš biti ustrezno zavarovan pred padcem, varnostni pas, kakršne včasih vidimo, da uporabljajo elektromonterji, pa ne nudijo ustrezne zaščite. Tudi, če si s pozicijsko vrvjo privezan k drogu, lahko pri padcu zdrснеš iz pasu. Še huje je, če na pasu obvisiš – če padeš vznak, ti bo zaradi sil pri padcu zlomilo hrbtenico, če padeš naprej, ti pa sunek pri padcu pritisne na diafragmo in iztisne zrak iz pljuč in se boš zadušil. Najprimernejši so pasovi z oprtnicami kot pri padalih, ker se sile porazdelijo na mnogo večjo površino. Pa tudi takšne oprtnice ti ne nudijo 100% zaščite, če vrv, s katero si privezan, ni opremljena z blažilcem sunka. Tudi, če padeš le meter ali dva globoko, ti oprtnice stisnejo stegenske arterije, izgubil boš zavest in v nekaj minutah lahko umreš! Nejc, svetujem ti, da govoriš z očetom, da nas pride nekaj odraslih iz kluba in ti postavimo anteno!«

»Z očetom sem že govoril, in govorila sva tudi že o teh stvareh. Oče dela pri »Elektru« in tam imajo za popravilo in menjavanje žarnic na uličnih svetilkah tako imenovano »košaro«, montirano na hidravlični »roki«. Ker bodo naslednje dni delali v našem okolišu, se je oče dogovoril, da se oglasio pri nas. Ker je drog na strehi postavljen ob pročelni strani, bo dostop mačji kašelj...«

»Čudovito! »Košaro« sem ti že sam nameraval svetovati. Poleg električarjev jo pogosto uporabljajo tudi krovci in zidarji, in najem take košare sploh ni drag, tam nekje

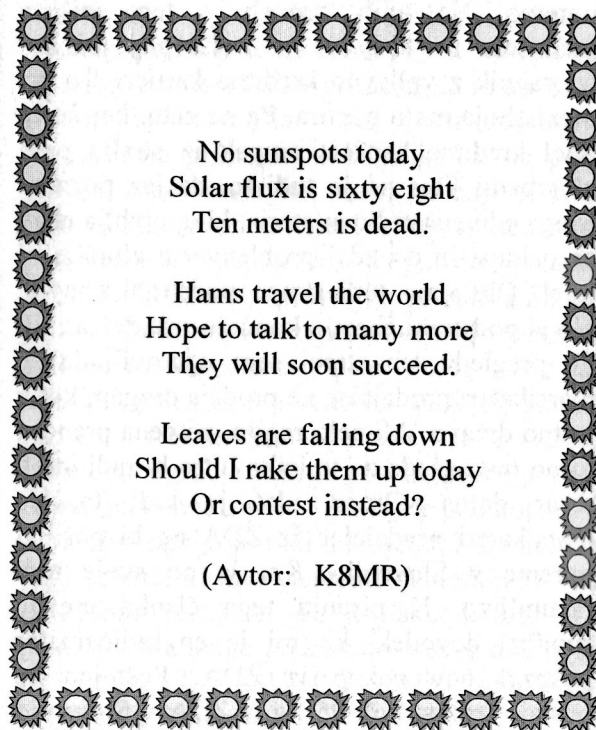
okrog 50 € na uro ali nekaj podobnega, kar je drobiž v primerjavi z doživljensko invalidnostjo ali celo smrtjo.«

»Tudi o tem sva z očetom že govorila!« se je Nejc nasmehnil. »Ker bodo s košaro prišli v popoldanskih urah, te lahko prosim, če prideš in pomagaš postaviti in poglasiti anteno?«

»Seveda! O vsemu se pogovoriva še jutri na poti v Idrijo!«

»Torej, jutri ob poltrem popoldne na železniški postaji!« je Nejc pomahal z roko, ko sem zaklepal klub. Deževati je prenehalo in skozi raztrgane oblake so mežikale posamezne zvezde ter obetale lep dan naslednje jutro.

Mirko S57AD

Oprema preko interneta

Nakup postaje preko interneta je nekaj zelo enostavnega. Sicer je zanimivo kako zelo malo je strani, ki prodajajo nove postaje direktno. No meni je uspelo najti le eno nemško. Po drugi strani je rabljene opreme na različnih straneh, ki prodajajo rabljene stvari. Na slovenski bolha.com je tudi rubrika radioamaterstvo, na kateri pa po pravici povedano je ogromno CB opreme. No saj ne pravim, da to ni v redu. To sem že ugotovil, da nas marsikdo meče v isti koš, ali pa z druge strani pogledano se ločujemo samo med nami, ki razliko poznamo.

Na tujih straneh imajo te stvari lepše urejene. No vsaj ločujejo med radiamatersko in CB opremo. Na tujih straneh, s tem mislim predvsem na ebay se je treba prijaviti kot uporabnik z veljavno kreditno kartico. To pri meni zbuja malo odpora. Pa ne zato, ker ne bi imel kreditne kartice, ampak iz strahu pred zlorabami. Res pa je tudi to, da jaz poznam enega edinega radioamaterja, ki uporablja ebay za nakupe in do zdaj problemov z zlorabo ni imel. Obstajajo tudi druge podstrani ebay-a. No ja podstrani ebay, s končnicami .de, .at, .it. Po pregledu teh strani sem ugotovil, da se marsikateri prodajalec ne prodaja drugam kot v lastno državo. Ali celo regijo, pa cena prenosa samo raste glede na to kako hitro bi radi imeli stvar doma. Druga plat je tudi to, da marsikateri prodajalec iz ZDA ne bi pošiljal opreme v Slovenijo. Kar je po svoje tudi razumljivo. K pisanju tega članka me je spodbel dogodek, ko mi je en radioamater pokazal nov nakup iz ZDA. Poštnina za postajo težko okoli 25 kg iz ZDA v Slovenijo

je znašala okrog 1350 ameriških dolarjev. Ker pa je bil kar nekaj časa na delu v neki drugi državi "stare" Evrope, si je dal postajo poslati kar tam in zato prihranil več kot tisoč ameriških zelencev poštne.

Imamo pa Bolha.com, ki je pred kratkim dodala oddelek Radioamaterstvo v rubriki Hobi, Zbirateljstvo. Kot sem zgoraj napisal imajo v tej rubriki mešano opremo z CB. Ampak meni je poenostavila iskanje pomoč v obliki možnosti: Z višjo ceno naprej. Tudi sam sem preko te strani kupil ročno postajo za 2m. In tu je tudi največja prednost lokalnih strani: cena prenosa. V skrajnem primeru se odpeljemo na nedeljski izlet nekam blizu prodajalca in stvar otipamo in preizkusimo. Tako kot sem jaz naredil v primeru moje ročne postaje. In Tehnični muzej slovenije je imel takrat delujoče predstavitve statev, mlina in drugih zanimivih stvari. Tu ne smemo pozabiti na uradno spletno ZRS in forum Mali oglasi. Pa strani uradnih zastopnikov v Sloveniji, ki večinoma ne dodajo cene izdelkov na spletni strani. Imajo pa nekateri res popolne kataloge in tekoče opozarjajo na akcije v stilu zaradi prekinjanja proizvodne linije 30% popusta.

Pri vseh teh mojih raziskavah sem naletel na samo eno stran, ki v Evropi prodaja novo opremo in sicer mega-kom.de. Ta stran je dokaj dobro založena. Imajo "tri ta velike" proizvajalce ločene, pa en kup opreme z razločno navedenimi cenami. Ki so mimogrede vredne ogleda, ker so dokaj ugodne. Če si pogledaš cene nove opreme na tej strani in potem greš pogledati strani z rabljeno opremo. Kmalu ugotoviš, da kdaj pa kdaj dodaš nekaj evrov in že imaš nov kos opreme. Ne trdim, da se to pogosto dogaja.

Ampak se mi zdi vredno časa, ko se odločiš za nakup.

73-s de Vili S56ZTT

